

(33)

פואה יקרה,

אני ממשיך בכתיבה ערב-ערב, מתוך צורך נפשי ובלי התאמצות יתרה. אינני רוצה לתת את דעתי על בעיית ג. עד שנראה בכל זאת איך יפול דבר השבוע. בינתיים אין לי נחת ממנו. אני חושש שהוא מחבר שני המאמרים האחרונים. המאמר של אתמול הרתיח את דמי ושפכתי מררתי בשני שדרים. אני מבין כי שניהם נמסרו לו נראה שהוא ניסה לתקן במאמר שני היום, אך שוב לא הצליח. יש מומים רציניים בשיקול דעתו, וכשהוא נתפס לאיזו טעות יסודית קשה כקריעת ים סוף לעקור אותה ממוחו ולהעלותו על פסים אחרים - אין לו מדה דרושה של subtlety לכך.¹

קבלתי בדואר, ישר "דרך" גיילס,² מכתב מטוביה³ - מבית חולים. הניתוח הצליח. מבטיחים לו שיהלך ככל אדם. הוא מלא התפעלות מהטיפול ומכל סדרי בית החולים. מכתב נלבב מאוד. מסרי נא לז"ש.

כן אבקש לקדם בברכה מיוחדת בשמי את שובו של א"א למשרד.

אני מניח שטלפנת לזיאמה וטלפנת או הברקת לחוטר.

אני עייף כהוגן, כי אני יושב על מחברות ומלונים מבוקר עד לילה, מפסיק רק לארוחות ולשעורים - אין לי כל אפשרות נפשית לבטל זמן בשחות חולין, במשחק שחמט, בטיולים על פני המגרש וכדומה.

כתבי נא לי קצת יותר, אם רק אפשר.

שלחי נא לי את "דבר השבוע" האחרון ושאלי במשרד, האמנם כה קשה להסדיר את

משלוח השבועון הזה בקביעות? כמה פעמים בקשנו.

נשיקות לכם,

מ.

1 להסביר את העניין

2 גיילס - מי זה?

3 טוביה טנגבוים (ארזי) - ראה מכתב 43 ב הערה 8. להתייחס לפציעה.

[דלוג]

ד"ר א. א. א.